

SVOBODNA SLOVENIJA

LETO (AÑO) LV (49)

Štev. (Nº) 3

ESLOVENIA LIBRE

BUENOSAIRES

18 de enero - 18. januarja 1996

MARKO KREMŽAR

Danes in jutri

Z zanimanjem, z upajem in zaskrbljenostjo sledimo dogodkom v Sloveniji. Ob pričetku leta pa se pozorneje oziramo po sedanjosti in poskušamo razbirati znamenja časa, ki naj bi nakazala kaj nas, kot narod — v prihodnjem letu — čaka.

Naj nam bodo razmere v Sloveniji vseč ali ne, naj nam bo razvoj dogodkov po volji ali ne, dejstvo je: da imamo po tisoč letih Slovenci svojo samostojno državo; da je slovenska država sprejela za urejanje notranjih odnosov demokratična pravila; da je bila cena nasilja za doseg državnosti in za pričetek demokratizacije razmeroma majhna, a da bomo prav zato, verjetno še dolgo, plačevali nekrvavo ceno notranje nezrelosti, moralnega nereda in krivice.

Vsega tega ne smemo izgubiti izpred oči, ko ugotavljamo še druga nič manj resnična, a zaskrbljujoča dejstva.

Najbolj pereč slovenski problem je upadanje rodnosti. Nekje je bilo zapisano, da imamo Slovenci zadnje čase „negativen demografski prirastek“. Če govorimo brez ovinkarstva je žalostno dejstvo, da ne gre za „prirastek“ temveč za odmiranje. Drugi rojak pa je o istem vprašanju napisal, da v slovenskem narodnem značaju očitno smrt prevladuje nad življenjem. S tem je opravičil v svo problematiko mladostnih samomorov in z množično morijo nerojenih. V primeru „negativnega prirastka“ gre za neodgovorno sprenevedanje, v primeru „narodnega značaja“ pa za prav tako neodgovorno sprejemanje nekega determinizma, ki ga v resnici ni. Upadanje rojstev, pomanjkanje veselja do življenja, je brez dvoma osrednji slovenski problem, kateremu bi morala posvetiti vse sile politična in civilna družba, ob zavzetem sodelovanju cerkvenega občestva. Vračati ljudstvu smisel za lepoto in dragocenost življenja je naloga vsakega rojaka, ki ima svoj narod resnično rad, predvsem pa je to dolžnost kristjanov, ki smo po svoji veri usmerjeni v življenje.

Neodgovornost, sprenevedanje in občutek nemoči, ki je posledica dolgoletne vere v razne determinizme so lastnosti, ki se skrivajo tudi za drugimi perečimi problemi sedanje Slovenije. Naštetje le nekatere.

Po treh generacijah totalitarnega režima se razmeroma velik del slovenskih volilcev še ne zaveda svoje politične moči in odgovornosti, ki je z njo povezana. Kljub petim letom samostojnosti in demokracije so v Sloveniji še ljudje, ki se komunistov in njihovega prikrita strahovanja, — bojijo. Za to jim ne manjka razlogov, saj v slovenski demokratični državi ni bila nikdar jasno pretrgana pravna vez z nekdanjo komunistično, totalitarno zakonodajo. Seveda je kaj takega težko pričakovati v državi, kjer resnično demokratične stranke („slovenske pomladi“) niso imele v parlamentu še nikdar lastne večine. Najprej je onemogočal reforme anakronični parlamentarni „zbor združenega dela“, kasneje pa volilne prevare od katerih je Jelinčič le najvidnejši primer. Zato ostajajo krivice nepopravljane, privatizacija nedokončana, denacionalizacija zavrtja, goljufije nekaznovane, šolstvo v bistvu nespremenjeno, pot do pravne

države še nedohojena. Če izvajamo izredno pomembno „Ustavno sodišče“, ki je resničen branik slovenske državnosti in demokracije, je sodstvo še vedno v rokah nekdanjih partijcev, prav tako tudi notranja uprava, kljub poštenemu in sposobnemu ministru, ki ima več dobre volje kot dejanske moči. Na videz slika ni preveč obetavna.

Vendar življenje je polno možnosti, treba je le, da jih opazimo in izrabimo.

Leto 1996 bo leto parlamentarnih volitev. Če se slovenski volilci ne bodo pustili zavesti kaki novi partijski metamorfozi lahko upamo, da bodo imeli pred koncem leta v slovenskem parlamentu večino resnično demokratično in narodno čuteči poslanci. A to ne bo prišlo samo od sebe. Stranke slovenske pomladi morajo v ta namen storiti kaj več kakor zatrjevati, da se v volilnem boju ne bodo med seboj napadale. Če nameravajo skupno vladati v novi koalicijski vladi, je zadnji čas, da povedo volilcem za kakšen minimalni program se zavezujejo. Ker se koalicijski pogodbi ne bodo mogle ogniti, naj bodo vsaj njeni najnujnejši temelji znani volilcem čimprej. Sicer se bo zgodilo, da jim bodo najprivlačnejša narodna gesla in gospodarske načrte pobrali drugi, ki ne bodo imeli namena, da bi jih izpolnili.

Na teh parlamentarnih volitvah imamo pravico voliti vsi državljani, ne glede na to kje živimo; do državljanstva pa imamo pravico vsi Slovenci — tudi tisti, ki jim bivša partijska birokracija meče pri tem vztrajno in skoraj nopažno polena pod noge. Vprašanje je, kaj bo naredila slovenska država, kaj njene stranke, da bo mogoče te pravice vsaj zdaj, po petih letih, urejeno in v celoti uresničiti?

Pri tem ne bi bilo napak, če bi politične stranke, ki jim je res kaj do slovenske države pričele misliti, kako bomo praznovali peto obletnico državne samostojnosti. Narodna zavest potrebuje tudi zunanje motivacije. Če je, kot se zdi, nekatere politike v slovenski državi sram, da so Slovenci, je to žalostno, ni pa razlog, da bi moral ves narod čakati na njihovo dovoljenje, predno damo duška veselju, da smo, kar smo.

Prvi zgodovinski dogodek nastopajočega leta pa bo obisk sv. očeta Janeza Pavla II. Kristusov namestnik na zemlji bo prvič obiskal Slovence v lastni državi. Majnik bo letos v Sloveniji mesec praznovanj pa tudi preizkušenj. Zaman so razne debate med rojaki, komu bo papežev obisk bolj koristil, Kučanu, ki naj bi ga kot državni predsednik sprejel ali Cerkev, katero pride sv. oče utrditi v veri. Papežev obisk presega politično razsežnost, če bomo Slovenci sposobni to razsežnost v sebi zaživeti. Stvari se ne dogodijo same, vsebino jim damo ljudje. Čas je, da bi v vsakem kraju pričeli osveščati verne in manj verne, da gre pri papeževem obisku za priložnost osebnega in skupnega spreobrnjenja, za priložnost vsenarnega ljudskega osveščenja pa tudi za nov plebiscit. Predstavili se bomo svetu kot državni narod, hkrati pa tudi kot kulturno ljudstvo in versko občestvo. Dogodek ob tem obisku ni papež tamveč mi, Slovenci, katoličani in drugi, ki bomo imeli enkratno priložnost, da se pokažemo sebi in sve-

Zgodilo se je v Sloveniji

ZAENKRAT NIČ POVIŠIC

Vlada ni dala soglasja k predlogom za povišanje cen električne energije ter tekočemu plinu v jeklenkah, pa tudi ne soglasja k zahtevanemu povišanju cen telefonskega impulza v domačem prometu in naročnine.

PRORAČUN 1996

Predsedniki koalicijskih strank — Janez Drnovšek, Janez Kocijančič in Lojze Peterle — so na srečanju znova potrdili dogovor o proračunu za leto 1996, ki naj bi ga DZ obravnaval na izredni seji 16. januarja, ugotovili pa so, da predlagani proračun v najboljši možni meri zadostuje potrebam gospodarstva, saj proračun pomeni realno zmanjšanje porabe v državnih službah in hkrati vsebuje ukrepe za razbremenitev gospodarstva. Premier Drnovšek je s govorom seznanil tudi z razvojem dogodkov in pogajanj z EZ in Italijo. O interpelaciji zoper ministra Maksa Tajnikarja je premier dejal, da bo obravnavana po sprejemu proračuna.

KMALU DOGOVOR?

Italijanska zunanja ministrica Susanna Agnelli je menila, da bi bilo mogoče kmalu doseči dogovor med Italijo in Slovenijo, s katerim bi končali spor okoli možnosti vračanja nepremičnin italijanskim optantom, ter da bi Slovenija še med italijanskim predsedovanjem EZ podpisala sporazum o pridruženem članstvu z zvezo. Pojasnila je, da je slovenski premier Janez Drnovšek italijanski vladi poslal „zelo ohrabrujoča“ sporočila.

SREČANJE DRNOVŠEK-SLS

Premier Janez Drnovšek je po srečanju s člani SLS, prvem od pogovorov s predstavniki opozicijskih strank o aktualnih vprašanjih s poudarkom na zunanji politiki, izrazil zadovoljstvo, ker bodo takšni

pogovori prispevali k oblikovanju širšega konsenza, kot malo verjetno pa je označil pobudo največje opozicijske stranke o oblikovanju tehnične vlade. V pogajanjih z EZ in Italijo je po njegovi sodbi čas za premislek, ali bo Slovenija za nekaj časa odložila ta vprašanja, v zvezi s parlamentarnimi volitvami pa je zatrdil, da bodo v skladu z zakonom konec oktobra ali v prvi polovici decembra letos. Premier se je, skupaj s sodelavci, zunanjim ministrom Zoranom Thalerjem, finančnim ministrom Mitjo Gasparijem, državnim sekretarjem Tonetom Ropom in direktorjem vladnega urada za informiranje Borutom Šukljatom, s predstavniki SLS pogovarjal o slovenski zunanji politiki, zlasti pridruženju EZ in odnosih z Italijo, ter nekaterih drugih vprašanjih, med drugim o sodelovanju pri preganjanju gospodarskega kriminala.

SESTANEK O ZAPUŠČINI SFRJ

V Zagrebu so se že drugič sestale delegacije štirih držav, naslednic SFRJ, in sicer Slovenije, Hrvaške, BiH ter Makedonije, ki so se pogovarjale o urejanju vprašanj, povezanih s sukcesijo nekdanje skupne države. Vodja slovenske delegacije Miran Mejak je dejal, da dokler vprašanje nasledstva nekdanje Jugoslavije ne bo rešeno, je osnovni problem zaščita skupnega premoženja. Mejak je pojasnil, da ZRJ zavrača sklenitev dogovora, si prizadeva sama razpolagati z vsem premoženjem, skuša pa si prisvojiti tudi sredstva, ki ji ne pripadajo. Prihodnji sestanek bo v Skopju.

90 LET DR. ANTONA TRSTENJAKA

Vse življenje je le bližanje načrtu, cilju, ki si ga človek zastavi, je na priložnostnem sprejemu pri predsedniku SAZU Francetu Berniku dejal akademik dr. Anton Trstenjak, ki je 8. januarja praznoval 90 let. Jubilantu so izročili tudi spominski srebrnik ob 1000-letnici Brižinskih spomenikov.

Po STA

Stanje onesnaženosti okolja leta 1995

Poročilo je pripravilo ministrstvo za okolje in prostor v sodelovanju z drugimi vladnimi resorji, pri njegovi pripravi pa je sodelovalo 70 strokovnjakov z različnih

tu v pozitivni luči. A to ni dovolj. Če se bomo kazali drugačni kot smo, nas papežev obisk ne bo pustil boljših. Zunanji sijaj lelikega dogodka bo avtentičen, resničen, le če bo vsota nešteti majhnih lučic, ki bodo zasijale iz dobrih slovenskih src. Množica okrog papeža bo pretresljiva le če bodo posamezniki, ki jo bodo sestavljali, sami globoko pretreseni od nauka in stika s predstavnikom Njega, ki je Vir vse Resnice in vsakega Življenja.

Vse to je še pred nami, in ni razloga, da ne bi mesecev, ki so danes še prihodnost, ne izrabili bolj kot doslej.

področij. Vlada je dokument potrdila in ga je poslala parlamentu v sprejem. Minister za okolje in prostor Pavel Gantar je pojasnil, da poročilo vsebuje osnovne podatke o stanju in spremembah v okolju, posledicah tega stanja ter izvedenih ukrepih v obdobju od 1990 do 1994.

Osnovna ugotovitev strokovnjakov v poročilu je, da se stanje onesnaženosti okolja v Sloveniji ni bistveno spremenilo, vendar podatki govorijo o znatnih razlikah med posameznimi vidiki. Kakovost zraka se je v zadnjih letih na splošno izboljšala. Najbolj opazno se je zmanjšala onesnaženost zraka z žveplovim dioksidom in dimom, predvsem v mestih, kjer se zmanjšuje že od leta 1977, bistveno pa po letu 1989. Ob koncu leta 1993 sta bili emisiji žveplo-

Nad. na 2. str.

MARJAN LOBODA

Slovenska družba je še hudo bolna

Govor ob odkritju spominske plošče v Slomškovem domu

S to spominsko ploščo, ki jo danes odkrivamo v našem Slomškovem domu, smo Slovenci, ki se zbiramo pod njegovim okriljem, potrdili naš izvor in nakazali našo nadaljnjo pot. Ponovno smo potrdili, da smo mi in naši predniki odšli iz Slovenije leta 1945, da si rešimo življenje in svobodo pred kugo 20 stoletja, brezbožnim komunizmom. Ko je ob koncu II. svetovne vojne dobra polovica Evrope pričela novo življenje v demokraciji in svobodi, pa je skoro vsa vzhodna Evropa, pod katero je takrat spadala tudi naša domovina Slovenija, zamenjala eno diktaturo z drugo. Odšli so nacisti s kljukastim križem, za njimi so prišli komunisti s krvavo rdečo zvezdo. Ljudje so naprej trpeli, milijoni pa so se reševali z begom v svobodo.

50 let po teh zgodovinskih dogodkih, ki so vzrok našega obstoja, se demokratični Slovenci v Argentini s spoštovanjem in ponosom spominjamo vseh tistih tisočev, ki so v tej strašni dobi darovali svoja življenja. Dolga vrsta jih je, med njimi so naši bližnji in daljni sorodniki, prijatelji in znanci. Med njimi so žrtve tujcev, ki so takrat gospodovali po slovenski zemlji, Nemcev, Italijanov in Madžarov. Še huje pa je, da so med njimi najbolj številne žrtve sinov našega slovenskega naroda, ki so zaslepljeni po tuji komunistični ideologiji pobijali rodne brate in sestre. Za tisti čas veljajo besede našega največjega pesnika Prešerna, ki je zapel: Kako strašna slepota je človeka, Slovenec že mori Slovenca, brata. Ta krvava orgija je dosegla svoj vrh po že končani II. svetovni vojni, ko so slovenski komunisti zverinsko pobili cvet slovenske mladine, 12.000 slovenskih do-

mobrincev in drugih borcev proti komunizmu. Po 50 letih sedaj v Sloveniji plaho odkrivajo vedno nove množične grobove, godi pa se nekaj nezaslišane: tu so množična grobišča, nihče pa ne poišče tistih, ki so to povzročili. Očividno je slovenska družba še hudo bolna.

Bronaste črke pa govorijo tudi o tistih stotinah naših ljudi, ki so gradili tudi ta naš Slomškov dom, pa so končali svojo življenjsko pot v tej deželi. Mlajši ne boste nikdar mogli razumeti bolečine, ki so jo prestajali ti ljudje, ko so umirali, daleč od rodne domovine. Če že domovina, tudi sedaj v demokraciji, nima posluha za te žrtve, se jih spominjajmo vsaj mi, ki smo bili z njimi skupaj, jih poznali in bili deležni njihove dobrote. Nisem zasledil lepšega poklona tem ljudem, kot jim ga je napisal naš pesnik Mirko Kunčič, ki je tudi umrl tu v Argentini v svoji pesmi: Ded se poslavljaj. Naj navedem le zadnjo kitico, ko prosi naj mu na križ nagrobni v spomin le to zapišejo: Tu sredi pampe žalostne, naš dedek dotrpel je, do zadnjega, do zadnjega po domu hrepenel je...

Večkrat se ustavimo pred to ploščo in preberimo njeno besedilo. Naj nas vedno potrdi v zvestobi vrednotam za katere so naši predniki delali, trpeli in umirali. Vsak kdor pride na obisk v Slomškov dom, naj se s poklonom pred to ploščo, pokloni vsem tem vrednotam, ki so tudi nam svete, in le takega bomo lahko sprejeli kot se sprejme prijatelja v svoji hiši.

Zvesti Bogu in narodu, ohranjajmo spomin na vse, ki jim je ta plošča posvečena.

Slava jim!

20 let osimskega sporazuma

Proti koncu leta 1977 je bil podpisan sporazum v Osimo (mesto ob Jadranskem morju, blizu Ancone), ki je po njem dobil ime. Osimski sporazum je uredil razmejitev med Italijo in Slovenijo oz. Jugoslavijo, dopolnil mirovno pogodbo iz leta 1947 in Londonski sporazum iz leta 1954.

V dvajsetih letih je bilo marsikaj storjenega, vendar še vedno premalo. Marsikaj še ni uresničenega, predvsem s strani Italije. Slovenska manjšina v teh letih in kljub stalnemu prizadevanju ter predstavljanju osnutkov zanj, ni dobila zaščitnega zakona, torej nima kot manjšina pravnega statuta. Italija ni izplačala dela dokončnih odškodnin Italijanom, ki so živeli na ozemlju, ki je pripadla Sloveniji in so optirali za Italijo. Tudi ne sprejema obrovov za odškodnine, ki jih mora Slovenija po rimskem sporazumu plačevati (Slovenija obroke - sicer z zamudo - polaga na fiduciarni račun v Luksemburg, da bi ji Italija ne očitala potem neplačevanja). Ne Italija in ne Slovenija nista zaenkrat uresničili sporazuma o prosti coni.

Za dvajsetletnico je stranka Slovenska skupnost (Ssk) predlagala, da bi pripravili skupno manjšinsko manifestacijo v Rimu in z njo tudi podkrepili zahtevo, da se v senatu končno začne obravnavati zakonskih predlogov o zaščiti manjšine. Kljub temu, da je predlog za manifestacijo bil pravčasno predstavljen začasemu skupnemu zastopstvu, ni našel pravega odmeva. Predlog je podprl le Svet slovenskih organizacij; Demokratična stranka levice ga je

zavrnila, Stranka komunistične prenovе pa niti ni odgovorila. Druge komponente skupnega predstavnštva so se na razne načine izgovarjale.

Zato je Ssk sestavila daljše pismo in ga poslala najvišjim italijanskim oblastnikom, v katerem se poudarja zahteva po sprejetju zakona za globalno zaščito, omenja negativne učinke pomanjkanja pravnega statuta manjšine in na koncu primerja pravice, ki jih uživajo slovenska manjšina v Italiji, italijanska manjšina v Sloveniji in nemška manjšina na Južnem Tirolskem (Italija).

Stanje onesnaženosti

Nad. s 1. str.

vega dioksida in dušikovih oksidov previški, glede na obveznosti, ki jih je naša država prevzela z ratifikacijo žveplovega protokola. Analiza opozarja na to, da zaostajamo v obvladovanju specifičnih emisij in emisij mutagenih, kancerogenih in teratogenih snovi iz industrijskih virov.

Poročilo poudarja, da je boljše kakovost površinskih voda, slabša pa se kakovost nekaterih podtalnic in izvirov ter Cerkniškega jezera. Spodbudno je izboljšanje kakovosti Blejskega jezera. Nekajletne raziskave so pokazale veliko ogroženost nekaterih visokogorskih jezer. Kakovost slovenskega dela Jadranskega

IZ ŽIVLJENJA V ARGENTINI

Tone Mizerit

Kar smo pretekli teden nekoliko nakazali, se je te dni dokončno razpletlo. Bivši notranji minister Gustavo Beliz je zapustil peronistične vrste, in pričel nastopati kot samostojna politična osebnost. S tem je globoko pretresel tako vladne kot opozicijske vrste. Od tega sunka se politična srenja komaj opomaga. Treba bo pazljivo slediti dogodkom, kajti marsikaj se bo spremenilo na eni in na drugi strani.

ZANIMIVA ZGODBA

Ni to prvi primer, ko kak politični veljak zapusti neko stranko in išče novih obzorij. Še več, njegovo približevanje Solidarni fronti je razumljivo. Fronta se je razvila iz prvotne skupine osmih peronističnih poslancev, ki so zapustili vladne vrste iz dveh razlogov: najprej, ker niso soglašali z ekstremno liberalno politiko predsednika Menema, njih čutenje je bilo v temelju socialno; po drugi strani pa ker so tudi ostro kritizirali primere korupcije v vladnih vrstah, za katere so smatrali, da jim vlada ne napravi konca, da vodi neke vrste politiko prostih rok.

Ta skupina se je počasi razvila v politični izraz zmerne levice. Po prvih in uspešnih poizkusih je dobila tudi lastno parlamentarno zastopstvo. Na čelo ji je stopil Carlos (Chacho) Alvarez, ki se je s spretnimi političnimi potezami kmalu rešil neveselne prisotnosti komunistov in drugih skrajnih levičarskih skupin. Pridruževalo se jim je vedno večje število uskokov peronizma. Končno je odločilno uplival na razvoj skupine uskok bivšega mendoškega guvernerja: Octavio Bordón je zapustil peronizem, se s svojo formacijo PAIS vključil v Solidarno fronto in postal predsedniški kandidat, ki je na lanskih volitvah zasedel drugo mesto in, prvič v zgodovini, potisnil radikale na tretje mesto argentinske politične pozornice.

Tedaj je Fronta že rastla bistveno na rovaš radikalizma. Pakt iz Olivosa, ki sta ga podpisala Menem in Alfonsín, je tako globoko pretresel radikalne vrste, da je povzročil pravo diasporo oseb in glasov. A takoj po volitvah se je pričela nova doba. Potem ko se je radikalna stranka reorganizirala in pod vodstvom Terragna pričela novo dobo, je bilo jasno, da bo Fronta mogla povečati svoj upliv le s pritokom novih odcepov peronizma. Kmalu se je pričelo govoriti o ljubimkanju med Belizom in Bordonom. To je tudi snov vse sedanje polemike, tako v vladi kot v opoziciji. Beliz je bil neka čudna prisotnost v menemizmu. Začel je kot Menemov prijatelj na skoraj nepoznanem mestu zakotnega državnega tajnika. A bolj znan je bil kot avtor Menemovih govorov. On mu jih je pisal. Od tam pa je nenadoma skočil v javnost kot

najmlajši notranji minister, v trenutku, ko je moral Menem pokazati bolj etično lice vlade. Že tedaj so mnogi opazovalci trdili, da ne bo dolgo vzdržal. In res, kmalu je odšel in zaloputnil vrata, v nesoglasju s kaj malo etičnim nastopanjem tistih, ki so hoteli za vsako ceno doseči spremembo ustave in ponovno izvolitev predsednika Menema, ko se o olivovskem paktu sploh še ni govorilo.

Odtlej je njegova politična pot konfliktna. Približal se je tukumanskemu guvernerju Ortegi, užival protekcijo gospodarstvenkega ministra Cavalla, in se končno spustil v boj za vodstvo peronizma v prestolnem mestu, in logično za kandidaturu mestnega županstva, ko je nova ustava zapovedala, da si mesto prosto voli svojo vlado.

Naletaval je na vedno večje težave. Najvidnejši predstavniki tkim. uradnega peronizma ga nikdar niso lepo gledali. Doživljal je nenehne spotike, kamni na njegovi poti so bili vedno večji. To stanje je sam še pospeševal s svojimi nenehnimi obtožbami korupcije, in s svojim približevanjem Bordonu. Končno je izgubil še zadnje prijatelje v vladni palači, in njegovi naporji za župansko kandidaturu so postali vedno bolj jalovi. Odločil se je za skok in te dni zapustil peronizem. Za slovo je ponovno razglasil obtožbe korupcije v vladni stranki.

KRIŽI IN TEŽAVE

Ta korak je bil za mnoge nepričakovan. V samem peronizmu dejansko niso verjeli, da se bo Beliz spustil v tako tvegano politično pustolovščino. A pretres v peronizmu je minimalen v primeru s pretresom v Solidarni fronti. Bordón že dalj časa predlaga, naj bi bil Beliz frontni kandidat za župana. A v Fronti sami je bilo že odločeno, da to mesto pripada socialistu La Porta. Odprte volitve, ki jih predlaga Bordón, niso nikakor po volji ostalim skupinam fronte, ki se boje rezultata, ker domnevajo, da se lahko dogodi isto kot pri odprtih volitvah za predsedniško kandidaturu, ko je Bordón porazil Alvareza.

A še nekaj drugega, bolj važnega, moti ostale člane Fronte. Ta politična formacija je nastala kot izraz zmerne argentinske levice. Že pristop Bordona, in zlasti njegova zmaga na notranjih volitvah, je pokazala, da je kaj lahko zapluti proti sredini. Beliza v levičarskih skupinah fronte smatrajo za desničarja, in moti jih zlasti njegovo soglasje z vladnim gospodarskim programom. Beliz izhaja iz katoliških krogov, in so javno znani njegovi stiki s skupino Opus Dei, katero mnogi smatrajo za desnico v Cerkvi. Ne katere je motilo že Bordono vo katoliško prepričanje, toliko bolj Belizovo.

S temi problemi na grbi sedaj v Fronti skušajo rešiti položaj, ne da bi prišlo do krvoločnih spopadov, a tudi, ne da bi popolnoma odrekli vstop Belizu, katerega volilna politična moč ni majhna. Ugled, ki ga na splošno uživa v javnosti, bi lahko formaciji prišel prav.

S svoje strani pa se je peronizem znašel pred dejstvom, da lahko novi uskok zmanjšajo politično moč vlade. V stranki sami vre, ker mnogi ne soglašajo z diktatorsko politiko centralnega vodstva. Novi alarmni zvonci so zabrnili, ko se je guverner iz Santa Cruz, Kirchner, sestal z Belizom. Enako spricho obrambe Beliza s strani Ortege. Prav tako tudi ob napovedanem sestanku med Belizom in ministrom Cavallom. Seveda tudi ni jasno, ali bo Beliz formalno vstopil v Solidarno fronto, ali bo skušal ustanoviti novo politično povezavo, na čelu katere bi se najprej boril za buenosaireško županstvo, potem pa vpliv razširil na ostale predele države.

Ob vsem tem pa so najbolj zadovoljni

Nad. na 6. str.

(STA)

Iz življenja Zveze slovenskih mater in žena

BOŽIČNICA 1995

Zveste slovenskim tradicijam, pripravimo že vrsto let božičnico, tako tudi letos.

V soboto 16. decembra 1995 smo se najprej zbrali v cerkvi Marije Pomagaj v Slovenski hiši še ob adventnem oltarju k svetemu bogoslužju. Pesmi so naznanjale Odršenika v ljudskem petju, pa tudi Pristavski mešani zbor, ki se je pred kratkim osnoval za priložnostne svečanosti, je pomagal, da je bila sveta daritev slovesnejša, katero pa je daroval asistent Zveze prelat dr. Jure Rode. Nagovor je vseboval lepe misli in nasvete za prihajajoče božične praznike, da ne bi šli mimo brez notranjega duhovnega doživetja, saj za zunanjo poskrbijo trgovski kiči in potrošniška nasilnost.

Odmaknjeni temu hrupu je blažilno slišati: „Vi oblaki Ga rosíte... in nato prve božične pesmi iz pristrčnih otroških src pristavskih šolarjev, pod vodstvom svoje učiteljice petja ge. Mojce Prešern Jelenčeve. Mogočno so zadonele in osvojile vse poslušalce vedno lepe, stare, a vsako leto nove naše slovenske božične pesmi, da so marsikoga ganile do solz... „Tako smo peli včasih, ko nas je bilo dosti pri hiši,“ je dejala starejša gospa, hvaležna za svetovečerni družinski spomin. Nadaljevali so starši in ostali ljubitelji zborovskega petja Pristavskega mešanega zbora. Presenetili so nas vse, ker so takorekoč „novi“ v naši skupnosti, a povsem zmogljivi v nelahkih izvedbah s solistkami in solistom.

Pravo presenečenje! Dosegli so čudovit učinek med občinstvom: napravili božično vzdušje v vseh. Proti navadi na božičnicah so bili nagajeni z navdušenim aplavzom. Ga. Anka Savelli Gaserjeva je tudi to pot zbrala lep program božičnih melodij; vsako leto so znova zaželele! Tako nam pomagajo do pobožne resničnosti... in s pastirci hitimo na betlehemske poljane ter z angeli

pojemo nebeško glorio... Za te trenutke duhovne sreče, zbranosti, se moramo zahvaliti vsem, posebno ge. Anki z občudovanjem, da zmore uspešno dve vlogi: dirigentke in organistke! Kona božičnega koncerta je bila gotova „Sveta noč, blažena noč...“ s kitarami po starih, originalnih notah.

V zraku so še plavali akordi, ko je župnik Jože Škerbec že začel domači obred z molitvijo rožnega venca, kajenjem in blagoslovom prostorov Slovenske hiše kot hišni gospodar.

Zadišalo je po domačem, po kadilu. V sprevedu smo sledili in molili do dvorane, kjer so bile postavljene jaslice. Tja so prinesle lučke zastopnice okrajnih domov Buenos Airesa, Bariloča, Mendoze, Miramara in Slovenije kot vsako leto. Simbolično dokazujejo našo povezavo z rojaki po svetu in doma; plameni ljubeze in zvestobe Bogu in domovini ter spomin rajnim, katere pogrešamo za te praznike.

Vedno posvetimo misel našim žrtvam vojne in revolucije-domobrancem in mnogim materam, ženam, dekletom in otrokom s prošnjo k božjemu Otroku za njihov spokorni mir. Župnik Jože Škerbec je po svetonočnem evangeliju in blagoslovom jaslic voščil praznike in novo leto 1996, zaključil obred. Skupaj smo zapeli še nekaj pesmic, tudi tisto, ki je natisnjena na naših voščilnicah: „Spavaj, božje Detece, naj ti bo lepo, med pastirci, ki te vdano ljubijo srčno...“.

Ob razsvetljenih jaslicah je vabljivo stalo okrašeno in z dobrotami naloženo omizje. S pomočjo okrajnih domov je bilo poskrbljeno za domač prigrizek in hladno pijačo. Veliko dobrih, nesebičnih oseb je sodelovalo pri pripravah božičnice. Ga. Katica Čečeva je tudi letos darovala lične prospekte. Za vse se je zahvalila predsednica Linca Dobovšek. Vsem pa je poslala praznične pozdrave in dobre želje za novo leto 1996.

NOVICE S KOROŠKE

MePZ „DANICA“: Pevke in pevci iz Št. Primoža se pripravljajo na turnejo po svetu; gostovali bodo v Ameriki. Predstava ima velik politični pomen, ker so se na pripravo vključili najvišji zastopniki Avstrije v ZDA. Predstavili se ne bodo samo kot pevška skupina, ampak kot poslanci, ki predstavljajo slovensko manjšino po svetu. Nastopi se pričnejo v Fairfeldu, sprejeli jih bodo v OZN, nadaljevali bodo v Washingtonu, kjer bodo nastopili v parku ameriškega predsednika. Po ogledu Bele hiše bodo dobili diplomu za nastop; višek bo večerni koncert v prostorih avstrijske ambasade pod geslom: „Pesem povezuje narode“. Po tem koncertu odpotujejo v Kanado, kjer bodo peli ob priliki 90-letnice fare „Marije Vnebovzete“, zaključek bo na Slovenski pristani. Na te pomembne nastope sta že prijavila svojo prisotnost ambasadorja Avstrije in Slovenije.

SLOVENSKA BESEDA NA KO-

ROŠKEM: Filmski projekt, do sedaj največji, je razdeljen na dva dela in je konvencionalna dokumentacija z igranimi vlogami. Film je namenjen mladini, ki tisočletno zgodovino slovenskega naroda premalo pozna. V prvem delu dokumentira naselitev alpskih Slovanov na današnje koroško ozemlje preko Brižinskih spomenikov, Celovškega rokopisa, turških napadov, bukovnikov pa do izselitve v drugi svetovni vojni. Drugi del je sestavljen iz 10 kratkih filmov in nastopajo študentje, ki kažejo motive sodobnih slovenskih koroških avtorjev. V obeh delih filma sodeluje 200 oseb, okrog 100 kostumov se je spodobila od Slovenskega narodnega gledališča v Ljubljani, tudi dva maskerja iz Ljubljane skrbita za idealne obraze v filmu. Za primerno ozadje pri snemanju so potrebne dolge poti, te se začno na Zahomski planini in gredo preko Ljubljane, Št. Pavla v Labotski dolini do Možberka.

Da bo kronika Zveze čim bolj polna, naj omenimo oktobrsko srečanje z go. Veselko Šorli Pucovo. Izbrala je priliko o Marti in Mariji, ko sta imeli v gostih Jezusa. Bogato besedilo gostiteljicama je namenjeno vsem ženam, ki so poklicane, da posnemajo obe: „Moli in delaj“, kar pa seveda ni lahko.

Novembrski sestanek je vedno namenjen občnemu zboru; letos brez volitev. Za konec poslovnega leta pa je povedal nekaj misli asistent Zveze dr. Jure Rode v zvezi s 50-letnico našega begunstva in konec 2. svetovne vojne. Boleči dogodki pred 50 leti za nas in koliko posledic za ves slovenski narod!- Spregovoril je tudi o dveh vzorih mater, ki sta nam lahko v spodbudo ob težkih spominih: vsaka od teh bi dala snov za debelo knjigo. Vzora sta Makabejska mati in Kavčičeva p.d. Snopkova mati. V različnih časih in okoliščinah obe kažeta, kako veliko je dostojanstvo in zasluga staršev za prisotnost krščanskega duha v družini - v svetu. V vdanem v širokem

okviru krščanske in slovenske zgodovine glejmo na preteklih 50 let, kot na dobo hudih preizkušenj za vernost slovenskega naroda. (Mati mučencev, spomini Snopkove mame iz Šentjošta, je pred kratkim izdal Katehetski center- Knjižice v Ljubljani). Gospodu asistentu se zahvaljujemo za pomemben zaključek.

Socialna referentka sporoča, da so se razdelili božični paketi 50 rojakom kot pozornost za praznike.

Še enkrat: hval vsem za vse!

Zveza

V dobrodelni sklad Zveze slovenskih mater in žena so darovali:

Ga. Julči Zupan 100,00 \$

Ga. Nataša Krečič 100,00\$ namesto cvetja na grob ge. Hrenove in dr. Šimenca

Ga. Mira Ecker 100,00 USA dol.

Bog plačaj!

Zveza.

Veronika Vivod

GOR ČEZ IZARO... (3)

Poročilo štipendistke KKZ na Koroškem za mladino v Argentini

GLEDALIŠKA DELAVNICA V FIESI

V Fiesi sva opazovali začetek pripravljanja mladinskih iger. Veliko skupin je pripravljalo svojo igro. Režirali so najboljši slovenski režiserji, dve slovničarki pa sta učili koroške otroke pravilno intonacijo in izgovarjavo besed. Otroci so prostovoljno prišli na te vaje in so pokazali veliko zanimanje za dramske predstave in ob tem gojitev slovenskega jezika.

Opazovali sva z začudenjem, kako so vztrajali ob učenju vlog.

Dopoldnevi so bili posvečeni branju in učenju vlog. Po kosilu so imeli prosto in ga izrabili za kopanje, ogledovanje Pirana in okolice; pred večerjo so bile zopet vaje in po njej še kakšno prilično branje, vaje za koreografijo, v glavnem pa je bila prosta zabava.

Scenografi so začeli pripravljati najvažnejše dele kulisa, tako da je Maona

postala prava delavnica, v kateri se je slovenski duh oblikoval v gledališkem ambiantu.

Poznali sva že nekatere mlade in otroke iz prejšnjih dni. Pomagali sva jim pri izdelovanju lutk in se spet naučili nove tehnike.

Ob večerih smo se zbirali in se lepo imeli pozno v noč. Prijateljstvo, ki se je rodilo, ne bova nikoli pozabili in skušali bova, da bo naprej raslo pa čeprav na razdaljo!

ZA KONEC...

Zahvalim se vsem, ki ste nas sprejeli in imeli v vaši sredi prav do začetka septembra. Lepi doživeti trenutki se ne izbrišejo več. Toliko jih je, da se vedno lahko spomnim na kakšno anekdoto in lepo mi je pri srcu, ko mi katera pride v spomin in jo lahko komu podam.

Vesela in srečna sem, da sem imela to priliko in sem od blizu spoznala in se vključila v delo koroških Slovencev, za ohranitev slovenskega jezika in navad.

Skoraj brezsmiselno je, da povem, da je bila to zelo pozitivna izmenjava, saj je po teh vrsticah, mislim, samoumevno.

Ponosna sem, da sem tudi Slovenka, in da so na drugi strani Atlantika moje korenine! To doživeti mi je še bolj pojasnilo smisel delovanja v slovenski skupnosti v Argentini, kaj šele v osebni rasti! Skupaj se lahko bogatimo, skupaj rastemo v slovenskem duhu, izmejavamo mnenja, način dela, ker smo Slovenci in ker se znamo, pa čeprav v tujini, govoriti slovenski jezik! Ohranimo vedno naše korenine, ostanimo jim zvesti! Bodimo Slovenci, kjerkoli smo!

Še enkrat hvala vsem, ki ste nam to

omogočili, vsakemu bralcu pa privoščim že v naprej veliko tako lepega, kot se je meni dalo.

Poseben pozdrav in prijateljski objem še posebej:

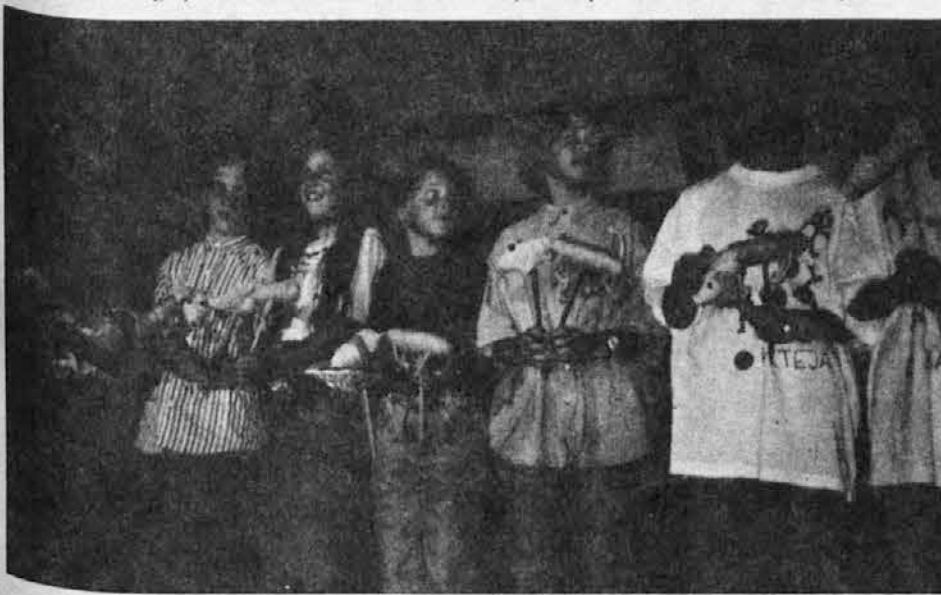
Nužeju, Anici, Poldeju, Franciju, Veroniki, Mariji, Milki, Smrtnikovi družini, Sabini Z., Martinu, Anji, Sabini, Veroniki S., Ediju, Margaret, Andreji, Tinetu, Bredi, Tinki, Maticu, Barbari, Moniki, Merkačevi družini, Vilarjevem, Skobernetovim in ostalim družinam, in vsem, s katerim smo navezali stike in se lepo imeli!

Hvala lepa!

Velik pozdrav!

Na lutkovni predstavi plešejo vile

Na Rebrci so otroci izdelovali lutke; tile otroci so naredili kužke.

RAST XXIV (3)

Lepa si, zemlja slovenska

V KOČEVSKEM ROGU

Ne bi mogla z besedami izraziti, kar sem doživela v tem tistem kraju. Tokrat nas je spremljal Ivan Korošec, ki nam je pripovedoval o domobrancih in o njihovi borbi proti komunizmu. Povedal nam je, da se vozimo po isti poti, po kateri so šli domobranci pa se niso več vrnili. Prišli smo do brezna. Bili smo ganjeni, marsikomu so tekale solze po licih. Vedela sem, da tudi moji stari strici ležijo tam, da gledam ista drevesa kot so jih oni gledali pred petdesetimi leti, trpeli in darovali življenje za domovino. V tišini smo se zbrali okrog naravnega oltarja, kjer smo z gospodom Riharjem darovali sveto mašo. Vmes smo brali odlomke pesmi, ki je spominjala na smrt domobrancev. Ko smo končali sveto mašo, so začele kapljati debele kaplje dežja, kakor da bi nebo jokalo z nami.

Ogorčeni smo bili, ko smo videli, da so na podstavku križa in po poti narisani nacistični znaki. Predno smo se odpravili proti omnibusu smo vzeli v roke kamne in skušali zdrgniti kljukaste križe. Nismo mogli razumeti, kako da ljudje ne spoštujejo teh svetih krajev ali vsaj, da jih ne puste pri miru.

Ta dan smo bili tihi in zbrani. Tedaj sem razumela, kar mi je stari oče pripovedoval o begunstvu; sedaj razumem vzrok našega bivanja v Argentini.

TRIGLAVA BLEŠČE SE VRHOVI...

Kar enoglasno so dijaki ugotovili, da je bilo najlepše doživetje pot na Triglav. Takole jo opisujejo:

Zelo sem si želel iti s svojimi sošolci na Triglav. Prišel je težko pričakovani dan. Prespali smo v Aljževem domu. Zgodaj smo vstali in zajtrkovali. Seveda, morali smo se okrepčati, da bi zdržali tako naporno pot. Spremljali so nas dekleta in fantje župnijske skupine Šentpeter v Ljubljani. Ti so nam pomagali in nas vzpodbujali.

Po pravici povem, da sem se že po prvih korakih utrudila in začela zaostajati.

Spredaj so nas čakali. Hodili smo in hodili, plezali po skalah. Razgled je bil krasen. Ustavljali smo se, slikali naravo, rože, sošolce. Tudi počivali smo, prepevali in se smejali. Sredi poti sem prvič v življenju videla sneg. Ne samo videli, tudi prijeli smo ga in se drsali po njem. Dolga pot se je nadaljevala. Skoraj šest ur smo hodili in končno prišli do Kredarice. Tu smo se odpočili, se okrepčali in se odpravili na vrh. Pot je bila navpična, plezali smo po klinih in si pomagali z zajlami. Bilo me je strah. Kamor si pogledal, prepad. Previdno smo plezali, si pomagali med sabo in končno prišli do vrha. Kakšno veselje! Vesela nisem bila samo zato, ker sem prišla na vrh ampak tudi zato, ker sem se čutila prava Slovenka. Tako pravijo, da ni pravi Slovenec, kdor ni prišel na Triglav. Jaz pa sem že rojena v Argentini. Pot navzdol je bila zame lažja. Ko smo prišli na Kredarico, smo se odpočili in šli k sveti maši. Ta maša je bila res enkratno doživetje. Peli so Koledniki, tudi mi smo zapeli nekaj pesmi. Med pridigo je gospod župnik Urbanija prebral kartico, ki jo je pustil za nas škof Metod Pirih. Zvečer, ko sem bila že v postelji in molila večerno molitev, sem se zahvalila Bogu za ta prelepi dan. Bili smo skupaj na Triglavu; videli smo čudež naše prekrasne domovine Slovenije. Naslednji dan, ko smo se zbudili na Kredarici, je sonce prekrasno sijalo. Del skupine se je še enkrat podal na vrh, ostali smo se odpravili po poti navzdol. Dogovorili smo se, da bi jih počakali pri Vodnikovih kočih. Pokrajina je bila prekrasna. Imenitno je bilo tam! Rože vseh barv, šumenje prijetnega vetra; vse to nas je presenečalo in videli smo najlepši del slovenske dežele. Planika je najlepša roža, ki sem jo videla na Triglavu. Utrgala sem jo in jo prinesla domov za spomin. Srečali smo se s fanti, ki so prišli z vrha. Skupaj smo nadaljevali pot. Peli smo slovenske in argentinske pesmi. Po dolgi hoji smo prišli do avtobusa. Odpeljal nas je v Bohinj in hladna voda slapa Savice in Bohinjskega jezera nas je prevzela. Ker nisem imela s seboj kopalk, sem kar oblečena skočila v vodo...

Na izletu

Na Brezjah pri lujanski Mariji

POTEM SMO ODŠLI NA DOLENJSKO.

Bili smo v Krškem, kjer nas je gostoljubno sprejel župan gospod Danilo Sitar. Kopali smo se v Krki, veslali in pili cviček. Obiskali smo stiški samostan in Muljavo, rojstni kraj pisatelja Josipa Jurčiča. Na teh obiskih nas je spremljala mladina iz Grosuplje.

POJDEM NA ŠTAJERSKO...

V Mariboru je bilo posebno doživetje, ko so nam v stolnici pokazali grob škofa Antona Martina Slomška in smo se v parku slikali pred njegovim spomenikom. Vesel sem bil, piše dijak, saj sem v osnovno šolo hodil v Slomškov dom.

Bili smo na Ptuj, najstarejšem slovenskem mestu; na Ptujski gori in v Celju. Ustavili smo se tudi na Teharjah, kjer nam je Ivan Korošec povedal, kako je pobegnil iz taborišča smrti.

Skupno potovanje smo zaključili v Rovtahu, kjer so nas pričakovali domačini. Mladinski zbor nam je zapel več pesmi; neko dekle nam je prebralo Cankarjev odlomek: „O domovina, ko te je Bog ustvaril...“ Šli smo v cerkev, kjer nam je mlada sopranistka zapela Ave Marija. Vaščani so nas povabili na večerjo, skupaj smo zapeli še nekaj pesmi; slikali smo se in se poslovili. Bila je zadnja noč, ki smo jo preživeli skupaj v Sloveniji. Ločitev je bila težka. Vrnili smo se v Argentino, kjer so nas

Nad. na 5. str.

BOŽIDAR FINK

MI IN SLOVENIJA (7)

Narodnoosvobodilni boj in komunistična revolucija sta dva videza enega samega pojava, proti kateremu nam je bilo treba nastopati z brezpogojno nujnostjo, in pri tem ni bilo mogoče razločevati med nameni poedincev na nasprotni strani. Ta dvojnost med nakanami vodstva in razpoloženjem dela njegovih privržencev, v resnici žrtev njihove prevare, je v posledicah še zdaj naša težava, ne da bi nam to na našem bregu bremenilo vest. Težava je v tem, da se v slovenski družbi povzdiguje v svetinjo tako imenovani NOB na eni in domobranstvo na drugi strani in je globoki razpoloženjski prepad zdaj verjetno samo še slovenska posebnost.

O razglašeni svetosti narodnoosvobodilnega boja, ki po namenih pobudnikov ni bil nič drugega kot komunistična revolucija, za nas ni razloga, da bi jo sploh jemali v misel. Drugače je z vprašanjem o domobranstvu. Odpor proti revoluciji je imel različne, več ali manj politične in vojaške oblike: razne legije, slovensko četništvo, vaške straže, domobranstvo in nazadnje formalnopravno ustanovljeno in razglašeno Slovensko narodno vojsko. Med temi pojavi so se vrstila, tudi znotraj njih samih, raz-

hajanja o metodah in povezavah v zvezi z institucionalnimi, strateškimi in taktičnimi vprašanji. Šlo je za to, koliko naj bodo nastopi samolastni, koliko odvisni od begunske vlade in jugoslovanske vojske v domovini in koliko smejo v sožitje, celo taktično sodelovanje z zasedbenimi silami. Vprašanja torej, ali vztrajati pri lojalnosti do prejšnjih pregnanih, a mednarodnopravno še legalnih oblasti ali prehajati k situacijsko stvarnemu in mednarodnopravno tudi sprejetemu prilagajanju okupacijski nadomestni avtoriteti v skrajni nevarnosti za preživetje. Ker so te takratne dileme še danes v debati, morda kdaj tudi med nami, in so take narave, da so tudi za nas lahko predmet presoje, se zdi, da ne odstopamo od principov, če vprašanje o tedanjih potezah in povezavah prepuščamo zgodovinski stroki, da razišče in preceni okoliščine, nagibe in možnosti ter nakaže eventualne scenarije, ki bi se v tistih časih lahko odpirali pred nami in bi drugačne odločitve morda preokrenile zgodovinski tok. Če se torej danes kdo vprašuje o prikladnosti legalne narave domobranstva, je treba to vznemirjenost, ki opažamo predvsem v Sloveniji, priznati za legitimno, če-

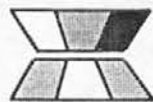
prav velja med nami trdno prepričanje, da je bilo domobranstvo upravičeno po moralnih in pravnih načelih ter da bi bila vsaka druga izbira neugodnejša za narodno skupnost. A o tem naj se izreka zgodovinska znanost, katera se dejansko že oprijema objektivnejših kriterijev. Njene izsledke spremlja nova miselnost pri mladih rodovih, ki je statistično ugotovljeno bolj nagnjena k spoštovanju domobranstva kot zaverovana v partizanstvo. Neizpodbitno za nas je, da se je bilo treba kakor koli upreti revoluciji, vse drugo je prigodba narave. Pripuščanje debate o tem bo morda taktična koncesija za dialog z nepoučenimi in neusmerjenimi. Taktično prikladno in načelno dolžno je tudi, da sprejmemo dejstvo, da so bili tudi na drugi strani poedinci čistih namenov, ki se zdaj odpovedujejo nezakriveni ali tudi zakriveni zmoti. Nekateri so to storili izrecno in zdaj popravljajo škodo, katero so nekdaj sopo-vzročili. Mnogo udeležencev revolucije se je že takoj po vojni čutilo prevarane, še več pa se jih ima zdaj za izdane po nosilcih lažnega evangelija, čeprav nimajo moči, da bi to odkrito izpovedali.

Vse to kliče po spravi, umirjenju v slovenski družbi. Proces k temu gre nujno prek očiščenja zgodovine in duha. Spoznanje resnice mora postati popolnoma omogočeno in ljudje se morajo odpri za priznanje krivice, obžalovanje in odpusčanje. Zdi se, da bo pot do tega dolga, a

duhovno stanje, tako kot je, je stvarnost, ki ni presenetljiva in nas ne sme razočarati. Dežela, z naravo in ljudmi, za katero je tekla naša kri in kri naših bližnjih in v katere naročju so zakopani mučenci za njeno pravico in svobodo, je naša duhovna domovina, vredna tudi danes naše skrbi in truda. Ne predajamo se utvaram, da bo zlahka vse kmalu rešeno, da si bosta domobranec in partizan segla v roke in si med seboj priznala dobre namene. To bi bilo mogoče na osebni ravni, institucionalno pa ne bi bilo niti pravično. Kako se bodo zadeve razvijale, ni predvidljivo, gotovo pa je, da ima naša zavzetost pri razvoju Slovenije svoj učinek, katerega razsežnost ni razvidna, a je lahko dokaj pomembna. Ni podobe, da bi kmalu ugledali mirno spravno stanje. Zdi se, da se v tem času celo oddaljujejo, saj je tudi pojem sprave povsem razvrednoten. Z določene strani se zdaj oglašajo klici k slogi, kateri so pa brez moči, ker ne oznanjajo bližnjih ciljev in niso sprejemljivi dejavniki, okoli katerih naj bi se sloga spletla.

Previdnost bo nam in onim v Sloveniji odkrivala, ali ni morda ta klic k slogi napoved ohranjanja absolutizma pod demokracijskim videzom in vabilo k neprisljani, a varljivi enoumnosti. Sloga je mogoča samo okoli splošno spoznanih in sprejetih vrednot. Tudi mi zunaj smo poklicani, da po svoji meri prispevamo, da vrednote zablestijo za nove čase.

NOVICE IZ SLOVENIJE

SLOVENC V ARGENTINI

Osebnostne novice

Poroka: Dne 13. januarja sta se poročila v cerkvi svetega Rafaela v Villa Devoto Bernard Močnik ter Lilijana Mehle. Za priče so bili ženinovi in nevestini starši Franc in Matilda roj. Grošelj ter Franc in Kamila Glorija roj. Kuhar. Poročni obred je opravil Franc Šenk.

Čestitamo!

CARAPACHAY

Zaključek šole. Prireditev ob koncu šolskega leta je bila v našem Domu v soboto, 7. decembra s pestrim sporedom. Posamezne točke nastopa so pripravile učiteljice vsakega razreda, tako so učenci pokazali, kar so se v teku leta naučili v šoli. Učiteljice so za ta lep uspeh žele hvaležno priznanje.

Prihod sv. Miklavža. Isti večer je naš Dom obiskal sv. Miklavž s svojim spremstvom. Udeležba družin z otroki je bila izredno lepa, prišli so tudi od drugod iz oddaljenih krajev, ki zaradi raznih razlogov ne zahajajo redno v naše Domove. Iz tega

se vidi, kako priljubljena in ukoreninjena je ta lepa navada. Sv. Miklavž je bil radodaren, pa tudi zahteven, saj so morali obdarovanci na glas odgovorjati razna vprašanja v slovenščini, ravno tako tudi molitev. Večer je bil za najmlajše veselo doživetje, pa tudi za starše, ker je bil poudarjen vzgojni namen miklavževanja.

Predavanje o ekologiji. V nedeljo, 17. decembra po maši nam je govoril prof. Matjaž Puc o ekologiji, varstvu in čistosti narave, ki je zadnje dobo vse bolj ogrožena, izpostavljena in onesnažena.

Slovenska polnočnica. Kakor vsako leto, smo imeli tudi letos na sveti večer slovensko polnočnico, ki je bila lepo obiskana. Sveto daritev je opravil župnik Matija Boštinar, med mašo pa je bilo ubrano ljudsko petje, ki ga je spremljala na orglah Terezka Prijatelj Žnidar. Po končani maši pa je bilo na dvorišču Doma, za vse navzoče pripravljena napitnica, kjer so se rojaki zadržali dolgo v rano božično jutro v pogovoru in si med seboj voščili za praznike vse dobro.

Poslovitev leta. Zadnja prireditev v našem Domu je bila v soboto, 30. decembra, ob lepem številu navzočih, večerja z zabavnim programom, nagradnim žrebanjem s prosto zabavo in s plesom.

SLOVENSKA VAS

Če se v tebi ne rodi... božiča ni in sreče ni!

Župljani Marije Kraljice v Slovenski vasi smo imeli pred božičem, na samo sveto noč ter na praznik dneve, ki bodo še nekaj časa živeli v notranjosti ljudi. Na začetku meseca smo preko župnijskega glasila, ki izhaja redno že tretje leto, obvestili družine, da bo imel tridnevno duhovno božično obnovo prof. dr. Anton Stres, ki je imel pri lazaristih kanonično vizitacijo.

Ker smo tudi v tem božiču ponovili opero „Slovenski božič“, ki jo je priredil Matija Tomc, smo že nekaj mesecev pred praznikom začeli s pevskimi vajami za soliste. Solisti so bili: Marija — s. Lavrencija, Jožef — Aleks Barle, krčmar — Martin Sušnik, krčmarica — s. Snežna, pastirji — Andrejka Barle, Martin Sušnik, s. Snežna in Silvijo Rozina, angel — Bernarda Gerkman.

Mladinskemu pevskemu zboru so „priskočili na pomoč“ tudi nekateri pevci Mešanega pevskega zbora. Mladina pa je pomagala mešanemu pevskemu zboru pri petju na sam sveti večer. Mladina je poskrbela za potrebno scenografijo pri operi.

Z božično devetdnevno smo se začeli pripravljati na božič, zadnje tri dni devetdnevne pa je imel g. vizitator duhovno obnovo. Obisk priprave je bil lep. Poskrbljeno je bilo tudi za redno spovedovanje. Dr. Stres je s svojimi preprostimi besedami, a jasnimi mislimi, znal pritegniti pozornost ljudi — kot vedno. Pred polnočnico je mladina pripravila kratka razmišljanja. Mladinski pevski zbor pa je poskrbel za petje med razmišljanjem. Po taki pripravi je bilo ustvarjeno pravo duhovno ozračje za praznovanje in doživljanje svete noči. Odlično petje obeh zborov pri polnočnici, misli dr. Stresa, okrašena cerkev, vse to je poskrbelo, da smo bili v notranjosti blizu Jezusovemu rojstvu. Ljudsko petje je bilo jasno znamenje veselja in navdušenja, da nas od božiča naprej spremlja Emanuel.

Po drugi slovenski maši sta SDO in SFZ pripravila za vso mladino božični zajtrk, ki se ga je udeležil tudi dr. Stres. Povedal nam je nekaj božičnih misli, predvsem pa je bil vesel, da je videl, da je mladina v teh dne-

vih, ko je bil med nami, naredila toliko za praznovanje božiča (vizitatorju ni bilo ravno težko opaziti mladine pri delu, saj so pred njegovo hišo žagali, zabijali žebelje, pripravljali scenografijo za „Slovenski božič“).

Istega dne pa se je ob 20.30 uri zbralo veliko ljudi v župnijski cerkvi, sledila je še „pika na i“ — „Slovenski božič“. Ubrano zborovsko petje, odlično petje solistov in njihovo igranje, vse to je bilo jasno znamenje, da nam ni šlo samo za umetnost petja in igranja, pač pa za nekaj globljega: preko vseh teh znamenj približati poslušalcem rojstvo božjega Sina med ljudmi. Nekatere scene nam bodo ostale še dolgo v spominu. Vsi skupaj pa smo na koncu zapeli „Sveto noč“.

Tisti, ki ste bili priče vsemu temu, lahko potrdite, da ta članek ni pretiravanje, ampak samo kratko poročilo o tem, kar smo videli in slišali. Prisrčna zahvala vsem, ki ste pomagali, da je božič uspel tako, kot ste videli in doživeli. Vse to naj nam pomaga, da se bo Jezus rojeval vsak dan v našem življenju, kajti vemo, če se On ne rodi v nas, „potem je vse zaman, božiča ni in sreče ni!“

Franci Pavlič CM

RAST XXIV

Nad. s 4. str.

že nestrpno pričakovali naši starši.

RAST se je v času potovanja zelo povežala med seboj. Globlje smo se spoznali, si med seboj pomagali in si postali dobri prijatelji. Hvala sošolcem za lepo preživete trenutke. Res, hvala. Rad bi se zahvalil Bogu in staršem, ki so nam omogočili to potovanje. Hvala Alenki in Stanku. Hvala vsem, ki so nas gostoljubno sprejeli, vsem, ki so potovanje pripravili.

Ko sedaj podoživljam naše potovanje si moram priznati: „Lepa si, zemlja slovenska. Slovenija ljubimo te.“

Poročilo je sestavljeno iz nalog petošolcev RAST XXIV

LJUBLJANA - Na Ministrstvu za šolstvo in šport so strokovnjakom naložili prenovu pouka slovenščine. Vendar je pot prenove precej zamotana in - „tuja“, saj je v referatih, ki so jih prebrali na srečanju v Cankarjevem domu mnogo strokovnih izrazov, ki pa ne zvenijo preveč slovensko. Govora je o „etapnih ciljih in postavitev aproksimativnega kurikulum“, o „večanju recepcijskih sposobnosti, ki bodo povečale možnost, da bo učencem po končanem šolanju branje postalo esencialna potreba“, o „jezikoslovnih metajezikovih zmožnostih“, in podobno.

CELJE - Policisti so prijeli skupino mladih Celjanov, ki so iz pravega čeka natisnili tisoč petsto dvojčkov in jih začeli uporabljati. Sicer tiskarski posel ni bil zelo natančno narejen: od 1.500 čekov so jih morali veliko uničiti zaradi slabe kakovosti, ostala jim je pa le ena tretjina. In z njimi ter prirejeno osebno izkaznico in čekovno kartico so kupovali po celi Sloveniji: nakupili so za milijon tolarjev blaga in pri tem uporabili okoli 70 čekov, preden jim je prišla policija na sled in jih prijavila sodniku.

LJUBLJANA - Urad Republike Slovenije za intelektualno lastnino je predstavil prvi cederom ali CD-ROM ploščo z bibliofilskimi podatki in kopijami objavljenih slovenskih patentnih dokumentov. Potrebni pa bosta še dve taki plošči, da bodo predstavili na njih vse slovenske patente od novembra 1992 do konca lanskega leta. Patentnih prijav je bilo v lanskem letu skoraj dvakrat več kot leta 1994. Urad je izdal tudi knjižico Predpisi o avtorskih in sorodnih pravicah, v kateri je najti vse pravne postopke za razna avtorska dela (od filma, tv-radiodifuzije, založništva do softverja, podatkovnih baz, glasbe in drugih).

LJUBLJANA - Tudi navaden slovenski državljan lahko predlaga državnemu svetu nov zakon, če izpolni nekaj pogojev. Novej mora zbrati podpise vsaj pet tisoč državljanov z volilno pravico. Potem mora pripraviti vse besedilo zakona: naslov, uvod, besedilo členov in obrazložitev. Ko je vse to urejeno, predsednik državnega zbora odloči, katero delovno telo v parlamentu ga bo obravnavalo. V treh letih mandata sedanjega DZ je bil predlagan le en zakon, pa še ta ni dobil zadostne podpore med poslanci.

LJUBLJANA - Za zadnje božične praznike so slovenski gozdarji računali, da bo okoli 300.000 smrečic krasilo slovenske domove. Da so preprečili divjo sečnjo, je Zavod za gozdove Slovenije pripravil posebno plombico, ki so jo morale imeti posekane smrečice. Brez te plombice so inspektorji lahko kaznovali z denarno globo tako sekače kot prevoznike ali prodajalce.

LJUBLJANA - Relief Slovenije je novi zemljevid Slovenije, ki so ga pripravili pri Geografskem inštitutu Slovenske akademije znanosti in umetnosti. Zemljevid je posebnost iz tehničnega vidika, ki daje občutek tridimenzionalnosti. Zaradi privlačnega videza je zelo primeren za stenski okras.

LJUBLJANA - Turistična Slovenija ima nov znak, ki bo v naprej predstavljal slovensko turistično ponudbo. Slovenija z lipovim listom in „sončno stranjo Alp“ je zamenjal štirikotnik s štirimi neidentificiranimi cveticami v beli, rumeni, oranžni in zeleni barvi. Prdstavljale naj bi raznolikost, pestrost, privlačnost, veselost in naravnost, igrivost in ljubeznjivost Slovenije. Pod rožicami pa je napis: „Slovenija, the green piece of Europe“.

LJUBLJANA - Za 156 tolarjev na minuto dva pravnik dajeta pravne nasvete po telefonu. Glavni poudarek te prve telefonske pravne posvetovalnice v Sloveniji je svetovanje na področju delovnih razmerij, po-

gojev in načinov upokojevanja ter zavarovanja za primer brezposelnosti. Pravijo, da je cena kar primerna, saj stane obisk pri odvetniku po tarifi 3.350 tolarjev za začetne pol ure, prihrani se pa čas naročanja in čakanja na sprejem ter pot do pisarne.

MEŽICA - Že trideset let odlagajo na Glančniku odpadke iz peči Metalurgije, plastike in inženiringa Rudnika Mežica iz Žerjava, kljub temu, da je prostor sredi urbanega naselja in podjetje nima dovoljenja za tako uporabo terena. V zadnjem času pa je prišlo večkrat do samovžiga in s tem širilo smrad po okolici. Na odlagališču so kupi žlindre, trde gume in drugih plastičnih separatov, vsak posebej, vendar včasih pride tudi do skupnega požara, med katerimi so zaznali v zraku veliko žvepla, klorovodikov, cianidov in kloridov, ki pa po mnenju odgovornih pri zavodu za zdravstveno varstvo iz Maribora ne predstavljajo nevarnosti za zdravje. Na vsak način so v Metalurgiji napovedali, da bodo spomladi začeli odlagati žlindro v opuščene rudniške rove.

BEGUNJE - V tovarni smučí Elan že tri leta izdelujejo poseben model smučí, imenovan SCX, ki ima to posebnost, da je spredaj in zadaj še enkrat širši kot pod stopalom, dolg pa je od poldruga do dveh metrov. Bistvena in praktična prednost teh smučí je ta, da omogoča hitrejši napredek pri učenju smučanja in so stabilne tudi na novozapadlem snegu, na nestepatih ali pa zvoženih smučiščih ter trdih in ledenih terenih. Klasični smučarji sicer postrani gledajo novi model, pri Elanu pa z navdušenjem sprejemajo vesti, da so jih v ZDA sprejeli v več kot 300 smučarskih šol kot redni učni pripomoček.

LJUBLJANA - Za zadnje božične in novoletne praznike so se nekateri odločili, da ne bodo pošiljali posamičnih osebnih voščil ali poslovnih daril, pač pa so rajši nakazali prispevek kake dobrodelni ali šolski ustanovi. Tako je kantavtor Tomaž Domicelj podaril otrokom bežigradske osnovne šole Milan Šuštaršič videorekorder, ki so ga - po besedah ravnatelja šole - zelo potrebovali.

LJUBLJANA - Dvanajst ljudi si je med božičnimi prazniki vzelo življenje, dežurni oddelki bolnišnic pa so zapisali dvakrat toliko poskusov samomora, čeprav neuradne statistike omenjajo vsaj desetkrat toliko poskusov. Število samomorilnih poskusov se znatno poveča ob raznih osebnih ali državnih praznikih in tudi ob slabem vremenu. V Sloveniji pride povprečno do 800 samomorov, kar postavlja Slovenijo na evropski ravni v skupino najbolj prizadetih držav, skupno s Finci, Švicarji in Madžari.

LJUBLJANA - Pred letom dni je dr. Boris Strohsack odstopil od mesta „prvega sodnika“ - predsednika vrhovnega sodišča Republike Slovenije. V tem času ga nadomeščajo drugi sodniki, vršilci dolžnosti (na kratko v.d. - vedejenci). Na prvi javni poziv se je prijavil en sodnik, vendar se morajo po pravilniku prijaviti vsaj trije kandidati. Na drugi javni poziv se ni prijavil nihče. Razlog nezanimanja je predvsem v sporu med sodnim svetom in nekaterimi predsedniki okrožnih sodišč.

LJUBLJANA - V mesecu novembra bo ljubljanska pošta na Čopovi in Slovenski praznovala stoletnico in do takrat naj bi dokončali vsa obnovitvena in prenovitvena dela. Dela na pročelju so skončana; manjka le namestitve kipcev, ki so jih po drugi svetovni vojni odstranili. V notranjosti bo več poštne okence, ki bodo imeli boljše računalniško mrežo, diskretni okenci za večja vplačila in izplačila (pošta posreduje tudi več bančnih uslug) in 1.100 poštne predalov, ki bodo dosegljivi podnevi in ponoči tako ob delavnikih kot ob praznikih.

MALI OGLASI

ORIENTE S.R.L. - Prevozi - poroke - rešilni avtomobili - mrliske vežice - pogrebi - Monseñor R. Bufano 2651 (ex Camino de Cintura) 1754 San Justo - Tel.: 651-2500 / 651-2335

PSIHOLOGIJA

Lic. Jelka Oman, psihologinja. Psihološka pomoč pri učenju in vedenju, orientacija pri izbiri poklica in v njem, ter za starše in vzgojitelje. Finocchietto 1949, Hurlingham, Tel.: 665-0268

Psihoanalitični konzultorij: lic. psih. Marko Mustar; Santa Fé 3228, 3º „M“ — Capital — Tel.: 831-3546.

NEPREMIČNINE

IDEAL HOME - Nakup, prodaja, najemnine hiš, stanovanj, zemljišč. Tomaž Matičič - Budislav Jovanović, Esmeralda 1256, 1er. piso 3, Capital. Tel. 339-4597; 769-8109

ZOBOZDRAVNIKI

Viktor Leber - splošna odontologija, implantes óseo-integrados; sreda in petek, od 14 do 18; Belgrano 3826 - 7. nadstr. „B“ - San Martín - Tel.: 755-1353.

TURIZEM

Potovanja, skupinske ekskurzije, letalske in pomorske vožnje poskrbi po ugodni ceni Marjeta Senk - Tel.: 762-2840.

Tel. 441-1264 / 1265

Letalske karte, rezerva hotelov, najem avtomobilov in izleti po svetu

LEGAJON Nº 3545-82 Y. Yrigoyen 2742 - San Justo

ADVOKATI

dr. Marjana Poznič - odvetnica - Vsak dan od 15. do 18. ure - Lavalle 1290, pis. 402 - Tel. 382-1148

dr. Franc Knaps, dr. Bernard Knaps, dr. Veronika Knaps — odvetniki - ponedeljek, torek, petek od 16 do 20 - Tucumán 1455 - 9. nadstr. „E“ - Capital - Tel.: 476-4435; tel. in faks 476-7991.

dr. Lilijana Kožar, odvetnica; Bogotá 3099, 2º B, Capital. Torek in petek od 16. do 20. Tel.: 613-1300

AGRONOMIJA

Ureditev vrtov, balkonov in parkov (técnica en jardinería y floricultura) - Milena Bevk - tel. 664-8436.

ZA DOM

Matija Debevec - soboslikar. Barvam stanovanja, pohištvo. Peguy 1035 - (1708) Morón - Tel.: 489-3319.

FOTOGRAF

Marko Vombergar - Telefon: 659-2060. Atelje: Garibaldi 2308 - (1754) Villa Luzuriaga.

GOSPODARSTVO

Zavarovanja M. in H. Loboda — Sarmiento 385 - 1. nadstr., pis. 10 - Buenos Aires - od 11 do 18.30 - Tel.: 325-2127.

Kreditna Zadruga SLOGA — Bm. Mitre 97 - (1704) Ramos Mejía - Tel.: 658-6574/654-6438. Od ponedeljka do petka od 10. do 19. ure.

Mutual SLOGA — Bm. Mitre 97 - (1704) Ramos Mejía - Tel.: 658-6574/654-6438. Od ponedeljka do petka od 10. do 19. ure.

SLOGA — PODRUŽNICA CASTELAR Slovenska Pristava - República de Eslovenia 1851 - Uradije od sredah od 18. do 20. ure in ob nedeljah od 10.30 do 12.30 (g. Nande Češarek).

SLOGA — PODRUŽNICA SLOVENSKA VAS - Hladnikov dom - Msgr. J. Hladnik in Hernandarias - Uradije ob sredah od 19. do 21. ure in ob nedeljah od 10.30 do 12.30 ure (g. Marija Gorše).

SLOGA — PODRUŽNICA SAN JUSTO Naš dom (pisarna) - H. Yrigoyen 2756 - Tel.: 651-1760. Uradije ob torkih od 18. do 20. ure in ob nedeljah od 9.30 do 11.30 ure (gdč. Julka Moder).

SLOGA — PODRUŽNICA SAN MARTIN Slovenski dom - Córdoba 129 - Tel.: 755-1266 - Uradije ob četrtkih od 18. do 20. ure in ob nedeljah od 10. do 11. ure (g. Stanko Oberžan).

Cena največ štirih vrstic \$ 4 - za enkratno objavo, za vsak mesec — 4 številke — \$ 12 -

Rešitev križanke

Vodoravno: 1. Urejen. 5. Uspe. 9. Smo. 12. Pelin. 14. Togoten. 16. Kimamo. 18. Erato. 20. Jaha. 21. Njena. 22. Oba. 24. Osir. 26. Hana. 28. La. 29. Udomači. 31. Ju. 32. Krop. 34. Neva. 35. Pet. 36. Obadi. 38. Eros. 40. Očala. 41. Snažil. 43. Selitev. 45. Mecen. 47. Ena. 48. Itak. 49. Teta.

Navpično: 1. Up. 2. Rek. 3. Elija. 4. Nima. 6. Sto. 7. Po. 8. Egej. 9. Stana. 10. Metanje. 11. Ono. 13. Nahod. 15. Orehi. 17. Masoni. 19. Kolk. 21. Nraven. 23. Baročen. 25. Ime. 27. Auto. 29. Upali. 30. Čaram. 33. Obala. 35. Psice. 37. Dati. 39. Ožet. 40. Ose. 41. Sva. 42. Let. 44. Et. 46. Na.

Sreča vas v Slogi še čaka!

Sloga vrača zvestobo za zvestobo

Nagradno žrebanje v letu 1996:

- 1) 2 letalski vozovnici BUE-LJU-BUE, med vsemi člani s kreditno kartico SLOGA-MULTIRED.
- 2) 1 letalska vozovnica BUE-LJU-BUE, med vsemi člani z naložbo v navadni hranilni vlogi vsaj \$ 200 in KARTO SLOGA.

Podrobnosti v naših naslednjih oglasih.

Sloga da več! V Slogi je moč!

NOVICE S PRIMORSKE

KUGYJEVA PEŠPOT se vije od Nabrežine do doline Glinščice in povezuje zanimive točke tržaškega Krasa. Dobro pripravljen hodec jo prehodi lahko v desetih urah, o zanimivostih, ki jih bo na poti videl, pa se lahko informira v turističnem vodiču, ki je napisan v italijanščini, slovenščini in nemščini. Pešpot so si zamislili pri tržaški sekciji Italijanskega združenja alpincev.

UMRL JE Albin Škerk, bivši državni poslanec v Rimu in devinsko-nabrežinski župan. Rojen v Šempolaju, je deloval v KP in se opredelil za Stalina, ko je le-ta pretrgal vezi s Titom. Bil je tudi glavni pobudnik treh pomembnih zakonov: o slovenskih šolah, o rabi slovenščine na kazenskih obravnavah in o televizijskih oddajah v slovenskem jeziku. Star je bil 74 let.

ŠE ENA KNJIGA o narodnoobrambni

organizaciji TIGR (Trst/Istra/ Gorica/ Reka) je izšla in sicer v Novi Gorici z naslovom TIGR v boju za domovino. Spisal jo je Alojz Zidar s pomočjo Jožeta Hočevarja. V njej je opisanih mnogo nalog, ki so jih tigrovci izvedli, tako na vojaškem kot obveščevalnem polju. Predvsem pa je bogata v odkrivanju tistih temnih strani zgodovine, ko so padali ne pod streli okupatorja, ampak pod streli partizanskih likvidatorjev, ker so tigrovci hoteli ob koncu vojne živeti v demokratično urejeni državi.

STRANKA SLOVENSKA SKUPNOST je imela v Vižovljah pri Trstu programsko konferenco z naslovom Kako Naprej? V enem dnevu so se zvrstili razni referati o zahtevah in potrebah Slovencev v Italiji, o delovanju stranke v italijanskem političnem prostoru, v Sloveniji, na mednarodnem prizorišču in v manjšini sami. Vsak referat je bil obogaten še z zanimivo in sočno debato. Stranka je praznovala dvajsetletnico obstoja.

EDIT EXPO je bil naslov razstave publikacij manjših založnikov v Pordenone in nanjo so letos povabili založnike narodnih in jezikovnih manjšin v Evropi. Slovenska manjšina je pripravila razstavo vseh najnovejših knjig v slovenščini in prevodih, ki so izšle zadnja leta v Italiji, razstavljale pa so tudi založba Devin, Mladika in Goriška Mohorjeva družba.

V ZBORNIKU društva The Augusta Society iz Los Angeles, ZDA, je dr. Joško Šavli objavil večkrat študije o raznih slovenskih simbolih: o nageljni, slovenskem klobuku, o vojvodskem prestolu, ustoličevanju in drugih. Društvo izdaja tudi revijo Heraldry, v kateri je letos izšla Šavlijeva študija o Zlatorogu in njegovih zanimivosti na polju heraldike.

PO Odstopu predsednice dežele Furlanije Julijske krajine Alessandro Guerra (zaradi tajnega sporazuma med družbama Autovie Venetia in British Telecom), je deželni svet izvolil za novega predsednika Sergia Cecottija, svetovalca Severne lige. Izvoljen je bil z glasovi Severne lige, Demokratične stranke levice (bivši komunisti), Ljudska stranka, Zeleni, republikanci in socialisti.

PREJELI SMO:

Kidričev kip ostane

V zvezi s procesom možne odstranitve Kidričevega kipa si v Slovincu sledijo pisma in odgovori med člani SKD in SDSS.

Dimitrij Kovačič, predsednik ljubljanskega mestnega odbora Social demokratske stranke Slovenije je poslal faks z dne 3. januarja, v katerem nas naproša, da objavimo njegov odgovor na izjavo Boštjana Turka, predsednika ljubljanskega odbora SKD. V kolikor se v pismu tiče informacij, ki smo jih objavili pod gornjim naslovom, Dimitrij Kovačič izjavlja:

„1. O odstranitvi spomenika Borisa Kidriča ni mogel doslej nihče v Mestnem svetu še glasovati, saj bo akt o tem obravnavan šele na januarski seji.

2. Ker je SDSS edina stranka, ki je v mestnem svetu sprožila pobudo za odstranitev revolucionarnih simbolov v Ljubljani (8. seja MS dne 20. 4. 1995 in 11. seja MS dne 6.7. 1995) je zato tudi v naprej znano, kako se bo do te problematike ob glasovanju opredelila.“

NOVICA IZ SLOVENIJE

LJUBLJANA — Problematično je ravnanje s komunalnimi in industrijskimi odpadki, saj vsak prebivalec Slovenije povprečno proizvede kilogram smeti na dan. V zadnjih letih so sicer bile sanirane nekatere deponije, še vedno pa je velika večina deponij neustreznih. V uporabi je 53 odlagališč odpadkov, večina pa jih bo zapolnjena prej kot v petih letih. Na neurejena odlagališča se v Sloveniji po ocenah strokovnjakov letna odloži okrog 500 tisoč kubičnih metrov odpadkov.

ESLOVENIA LIBRE

Fundador: MILOŠ STARE
Director: Valentín B. Debeljak
Propietario: Eslovenia Unida
Redacción y Administración:
RAMON L. FALCON 4158
(1407) BUENOS AIRES
ARGENTINA
Teléfono (54-1) 636-0841
Telefax (54-1) 636-2421

Glavni urednik:
Tine Debeljak ml.

Uredniški odbor:

Tone Mizerit, dr. Katica Cukjati,
Gregor Batagelj

Correo Argentino Suc. 7	FRANQUEO PAGADO Concesión Nº 5775
	TARIFA REDUCIDA Concesión Nº 3824
Registro Nac. de la Propiedad Intelectual Nº 85.462	

Naročnina Svobodne Slovenije:
za Argentino \$ 55; pri pošiljanju po pošti
pa \$ 60; obmejne države Argentine 90
USA dol.; ostale države v obeh Amerikah
100 USA dol.; Evropa 110 USA dol.; Av-
stralija, Afrika, Azija 120 USA dol.; vse za
pošiljanje z letalsko pošto. Z navadno
pošto 75 USA dol. za vse države.

Čeke na ime „Eslovenia Libre“

Stavljenje, oblikovanje in tisk:
TALLERES GRÁFICOS VILKO S.R.L.
Estados Unidos 425 - Tel./Fax: 307-1044
(1101) Buenos Aires

SPOROČILO

Naslednja številka našega lista
(štev. 4) bo izšla z datumom 25.
januarja. Ker bo tiskarna zaradi
počitnic tri tedne zaprta, bo številka 5
izšla šele 22. februarja.

IZ ŽIVLJENJA V ARGENTINI

Nad. z 2. str.

radikali. Njih vodja in županski kandidat, senator Fernando De la Rúa, smatra, da se prav on najbolj okoristi z vso to polemiko. De la Rúa še vedno prednjači na vseh anketah o priljubljenosti kandidatov. In čim več je spor v Fronti, čim večja trenja v peronizmu, tem bolj gotovega se čuti svoje zmage. Ljudje na splošno z nezaupanjem gledajo vse te premike in prepire. Smatrajo, da gre le za osebne interese in pohlepe po oblasti. De la Rúa pa je neke vrste naravni kandidat, izvoljen na notranjih volitvah že pred meseci, in z lastnim političnim kapitalom v mestu. Da, prihodnji tedni bodo zanimivi in odločilni.

„Po tebi bo ljudstvo spoznalo Odrešenika“

Lk 1, 76

V jezuitskem samostanu v Dravljah pri Ljubljani je 10. t.m., v svojem 91. letu odšel po plačilu k Bogu naš brat, bratranec in ujec

p. dr. Bogumil Remec DJ

Svoje poslednje zemsko bivališče je našel med svojimi sobraty na ljubljanskih Žalah.

Žalujoči: sestra Vlada Remec ter
Vera vdova Debeljak,
bratrance in nečaki
ter ostalo sorodstvo

Argentina, ZDA, Slovenija